

[Lannung.]

hovedet ikke har kunnet undgaas; men det er, som vi alle er enige om, til Gengæld vigtigt at give de paagældende Oprensning i en passende Form i en nær Fremtid.

Men mit Hovedsynspunkt er, at det vigtigste nu er at naa til fuldt forfatningsmæssige Tilstande ogsaa for de før den 13. Maj internerede, og jeg vil gerne knytte en enkelt Bemærkning hertil. Dette at betragte de før den 13. Maj internerede som en Slags Krigsfanger i Modsætning til dem, der er arresteret efter den 13. Maj, bygger jo paa en Fiktion, der ikke bør opretholdes en Dag længere end højst nødvendigt, og Fordelen ved, at det formelle Brud paa Retssystemet foretages af Modstandsbevægelsens Instanser under een Ministers Ansvar fremfor under en andens, er ikke meget afgørende. Det kunde, saadan som det hele former sig efter den lange Tid, der er gaaet, være omtrent ligegyldigt, og det synes heller ikke rationelt ret længe at opretholde denne Sondring mellem dem, der er interneret før den 13. Maj, og dem, der er interneret efter den 13. Maj, da der ikke er nogen som helst Væsensforskel mellem de Lovovertrædelser, som den ene Kategori sigtes for, og de Lovovertrædelser, som den anden Kategori sigtes for, idet Forskellen udelukkende beror paa det tilfældige, om Arrestationen er sket før eller efter den 13. Maj. Derfor er det allerede af den Grund betænkeligt, at der er mange, som nu har siddet i to Maaneder eller mere — der er 3 000—4 000 endnu, som vi har hørt i Dag — uden at være kommet i Grundlovsforhør; for manges Vedkommende er det endda saadan, at de først for ganske nylig overhovedet er kommet i Forhør. Hertil kommer, at medens man i første Omgang kunde begrunde den valgte Fremgangsmaade med Nødretssynspunktet, holder dette Synspunkt Stik i mindre Grad, jo længere Tid der har været til at naa frem til mere normale Retstilstande. Jeg forstaaer udmærket godt, at man under de herskende Forhold maatte lade de internerede sidde, skal vi sige 2—3 Uger eller mere — der maatte gives en rimelig Margin ogsaa paa dette Punkt —, men naar der er gaaet to Maaneder eller mere, synes jeg, en Sortering burde have kunnet finde Sted, saa at de, for hvem man gennem Undersøgelse ikke finder tilstrækkelig Grundlag for Fængsling, frigives og Resten overføres til normal Rettergang.

Det forekommer mig derfor — og det er det sidste, jeg skal understrege —, at Tiden nu saa afgjort er inde til at lade Politiet og de normale Myndigheder i øvrigt

overtage alle de internerede eller arresterede, eventuelt med Modstandsbevægelsens Styrkers Assistance til visse Bevogtningsopgaver o. lign. Ansvarret burde nu i alle Parter Interesse være samlet det normale, forfatningsmæssige Sted, nemlig hos dette Lands Justitsminister. I det hele taler meget stærke Grunde for, at alle Faktorer paa dette Omraade nu hjælpes ad med at tilstræbe den størst mulige Normalisering af Forholdene. Jeg henstiller derfor indtrængende, om man nu ikke efter to Maaneders Forløb i Løbet af ganske kort Tid kunde naa til Gennemførelse af fuldt forfatningsmæssige Tilstande.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg har opfattet det saadan, at de fleste af de Ting, der er sagt her, i første Række har Adresse til mig, og jeg skal ogsaa gøre nogle Bemærkninger til dem — jeg tror, jeg kan fatte mig forholdsvis kort.

Det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen nævnte en Række Ting, som var sket, Ting, som ikke burde være sket. Dertil kan jeg sige ganske kort, at jeg vilde sætte Pris paa skriftligt at faa forelagt alle saadanne Tilfælde, som man maatte komme til Kundskab om, særlig blandt de beskikkede Forsvarere, som jo har den bedst mulige Adgang til at blive bekendt med uheldige Tilfælde, og som — saadan forstod jeg ogsaa det ærede Medlem — netop samler de Tilfælde, som de faar Kendskab til, for at lade Oplysningerne gaa videre til Justitsministeren. Ethvert saadant Tilfælde, som kommer frem, kan jeg love vil blive omhyggeligt undersøgt, og viser det sig, at nogen bør drages til Ansvar, vil dette ske.

Med Hensyn til enkelte andre Bemærkninger om den Kritik af Kritikken, som er kommet til Orde, og som blev omtalt her, kan jeg begrænse mig til at henvise til, hvad jeg ogsaa tidligere har sagt, at jeg er i høj Grad en Ven af Kritik. Det staaer for mig og har staaet for mig, saa længe jeg overhovedet har kunnet skønne over den Slags Ting, saadan, at en fri Kritik er et ordnet Samfunds Livsnerve, men man maa jo ikke glemme, at Ordet ogsaa er frit i andre Henseender. Altsaa, den Kritik af Kritikken, om jeg saa maa sige, som er kommet til Orde i et Blad, har ogsaa sin grundlovmæssige Hjemmel.

Med Hensyn til den Retsbehandling, som de særlige Straffesager faar, foretog det ærede Medlem Hr. Rytter en Sammenligning mellem disse Retter og en falsk Femhundredekroneseddél. Jeg synes nu ikke, Sammenligningen var god; for det staaer for mig saadan, at en falsk Femhun-